

N:o 9.

Af herr **Bildt**, *angående skrifvelse till Konungen i syfte att medgifvande ej må lämnas att å staten tillhörig mark utskänka brännvin eller destillerade spirituösa drycker.*

Under en lång tidrymd har lagstiftningen i vårt land sökt ordna utskänkingsväsendet och därvid mer och mer inträngt i detaljer, i den mån så kräfts af praktiska hänsyn. Sålunda ha på detta område den enskildes vilja och frihet alltmer inskränkts och fått vika för det allmännas kraf. I häfdandet af denna grundsats ha de två senaste riksdagarne till och med i skrifvelse till Kungl. Maj:t framhållit önskvärdheten af att försvåra åtkomsten af öl för en särskild kategori af medborgare, nämligen arméns manskap. Om denna fråga skall jag dock här ej uttala mig vidare än att antyda, hurusom dess lyckliga och fullständiga lösning möjligen borde medföra, att utskänkingsställen ej må finnas omedelbart utanför kasernområdena. För öfrigt är det en känd sak, att ett utskänkingsställes läge är af största betydelse för frekvensen. De myndigheter, som skola medgifva utskänkingsrättigheter, beakta kanske detta förhållande, men man ser dock, huru de enklare utskänkingsställena smyga sig så nära som möjligt intill kaserner och fabriker, medan de finare intaga städernas bästa lägen och de vackraste punkterna i deras omgifningar. Men ofta träder sträfvandet att förflytta ett utskänkingsställe från en plats, där det utöfvar ogynnsamt inflytande, på ett hinder af alldeles särskild natur: marken tillhör staten, som mot afgäld upplåter densamma. Det skulle förefalla egendomligt, om staten, som möjligen kommer att anbefalla inskränkning i eller förbjuda servering af öl inom ett marketenteri, strax i närheten själf upplåter sitt område till fullständig utskänkingsrörelse.

Det skulle vara oförenligt med statens ställning icke blott att så förfara utan äfven att öfverhufvud på något sätt draga vinst af utskänkningens rörelse. Då emellertid för närvarande utsikt icke torde finnas för att genast med framgång genomföra häfdandet af ett sådant åskådningssätt, skall jag icke nu framställa önskan om förbud för all utskänkningens rörelse å mark, tillhörande det allmänna, utan inskränka mig till att väcka fråga allenast därom, att utskänkningens ställe å statens mark icke må nyinrättas eller — då tid för nyttjanderätt utgår — förnyas.

På grund häraf får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om sådan ändring i »Kungl. Maj:ts nådiga förordning angående villkoren för försäljning af brännvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker af den 24 maj 1895», att rättighet till utskänkning ej vidare må medgifvas hvarken åt person, som ämnar utöfva sådan å staten tillhörig mark, eller åt person, som utöfvat utskänkningens rättighet å sådan mark, sedan tiden för hans nyttjanderätt till marken gått till ända.

Stockholm den 21 januari 1903.

K. G. Bildt.